

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 maja 2014 r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział V Gospodarczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR J. Dams

Protokolant: S. Poborczyk

po rozpoznaniu w dniu 14 maja 2014 r. w Dzierżoniowie na rozprawie połączonych spraw

z powództwa :

Syndyka masy upadłości (...) sp. z o. o. w upadłości likwidacyjnej z/s we W.

przeciwko:

R. K. (1)

o uznanie czynności prawnych za bezskuteczne

I. uznaje za bezskuteczną w stosunku do masy upadłości (...) sp. z o. o. w upadłości likwidacyjnej z/s we W. czynność prawną podjętą przez upadłego - (...) sp. z o. o. (obecnie w upadłości likwidacyjnej) z pozwanym R. K. (2), której przedmiotem było zbycie przez upadłego - (...) sp. z o. o. (obecnie w upadłości likwidacyjnej) na rzecz pozwanego na podstawie faktury VAT (...) z dnia 1 lutego 2013 r. naczepy ciężarowej (...), nr VIN (...) wraz z dowodem rejestracyjnym, tablicą rejestracyjną (uprzednio nr rejestracyjny (...)) o wartości określonej przez pozwanego i upadłego na kwotę 20.295 zł brutto;

II. uznaje za bezskuteczną w stosunku do masy upadłości (...) sp. z o. o. w upadłości likwidacyjnej z/s we W. czynność prawną podjętą przez upadłego - (...) sp. z o. o. (obecnie w upadłości likwidacyjnej) z pozwanym R. K. (2), której przedmiotem było zbycie przez upadłego - (...) sp. z o. o. (obecnie w upadłości likwidacyjnej) na rzecz pozwanego na podstawie faktury VAT (...) z dnia 13 lutego 2013 r. naczepy ciężarowej (...), nr VIN (...) wraz z dowodem rejestracyjnym, tablicą rejestracyjną (uprzednio nr rejestracyjny (...)) o wartości określonej przez pozwanego i upadłego na kwotę 20.910 zł brutto;

III. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej łączną kwotę 4.834 zł tytułem zwrotu kosztów połączonych postępowań

IV. zasądza od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie) kwotę 1.161 zł tytułem opłat sądowych, których strona powodowa nie miała obowiązku uiścić

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 27 listopada 2013r., zmienionym w dniu 13 grudnia 2013r. (k.59), Syndyk masy upadłości (...) sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej z/s we W. domagał się uznania za bezskuteczną w stosunku do masy upadłości (...) sp. z o.o. czynności prawnej podjętej przez upadłego z pozwanym R. K. (1), prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe (...) z/s w Z., przedmiotem której to czynności było zbycie przez (...) sp. z o.o. na rzecz pozwanego naczepy ciężarowej (...), nr VIN (...) (uprzednio nr rej. (...)) wraz z dowodem

rejestracyjnym, tablicą rejestracyjną, o wartości określonej przez pozwaną i upadłego na kwotę 20 910 zł brutto i o rzeczywistej wartości rynkowej w kwocie 55 000 zł brutto; czynność tą potwierdzono fakturą Vat nr (...) z dnia 13 lutego 2013r.

Odrębnym pozwem z dnia 27 listopada 2013r., zmienionym w dniu 13 grudnia 2013r. (k.155), Syndyk masy upadłości (...) sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej z/s we W. domagał się uznania za bezskuteczną w stosunku do masy upadłości (...) sp. z o.o. czynności prawnej podjętej przez upadłego z pozwanym R. K. (1), prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe (...) z/s w Z., przedmiotem której to czynności było zbycie przez (...) sp. z o.o. na rzecz pozwanego naczepy ciężarowej (...), nr VIN (...) (uprzednio nr rej. (...)) wraz z dowodem rejestracyjnym, tablicą rejestracyjną, o wartości określonej przez pozwaną i upadłego na kwotę 20 295 zł brutto i o rzeczywistej wartości rynkowej w kwocie 55 000 zł brutto; czynność tą potwierdzono fakturą Vat nr (...) z dnia 1 lutego 2013r.

W uzasadnieniu obu pozwów, które połączono do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia, strona powodowa wskazała, że ogłoszenie (...) sp. z o.o. nastąpiło w dniu 6 sierpnia 2013r., a zatem do zawarcia zaskarżonych umów sprzedaży doszło do 6 miesięcy wcześniej. Nadto strony tych czynności prawnych pozostawały w bliskich i stałych stosunkach gospodarczych, co na podstawie art.527 § 4 k.c. stanowi podstawę do przyjęcia, że pozwanemu wiadomym było, iż upadły działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. Wskutek dokonanych czynności pozwany uzyskał zaspokojenie przed innymi wierzycielami spółki, przy czym cena wynikająca z istotnych umów sprzedaży została zaniżona przez strony tych transakcji.

W odpowiedziach na pozew złożonych dnia 2 stycznia 2014r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Zarzucił, iż w dacie sprzedaży i wystawienia faktur Vat naczepy ciężarowe były w bardzo złym stanie technicznym, zdewastowane i od dłuższego czasu nieużywane. Koszty naprawy naczep przewyższyły ich wartość, a dodatkowo ich utrzymanie wiązało się z koniecznością pokrywania kosztów ubezpieczenia. Zatem upadły zdecydował się na ich sprzedaż w celu uniknięcia w/w wydatków. Pozwany przyznał, iż z prezesem upadłej spółki łączy go dalekie więzy powinowactwa (ojciec pozwanego jest bratem żony prezesa zarządu), pomimo czego jednak faktyczny stan relacji pomiędzy nimi nie uzasadnia twierdzenia o istnieniu bliskich stosunków w rozumieniu art.527 k.c. Stosunki te miały bowiem charakter jedynie incydentalny, związany ze współpracą handlową, która zresztą została ostatecznie zakończona jeszcze przed zawarciem spornych umów sprzedaży (tj. na podstawie porozumienia stron zakończono ją z dniem 30 listopada 2012r.), co uchyła domniemanie z art.527 § 3 k.c. Powodem zakończenia współpracy była trwająca w spółce od stycznia 2011r. kontrola skarbowa, która uniemożliwiała prowadzenie bieżącej działalności i doprowadziła do rozwiązania stosunku pracy z pracownikami spółki. Niezależnie od tego upadły każdorazowo pozostawał w zwłoce z zapłatą należności na rzecz pozwanego (z tytułu umów o konfekcjonowanie baterii oraz transportu krajowego i międzynarodowego), co stało się podłożem konfliktu między nimi. Od dnia 30 listopada 2012r. strony nie pozostawały już w stałych stosunkach gospodarczych i do dnia dzisiejszego nie utrzymują ze sobą kontaktu, co uchyła domniemanie z art.527 § 4 k.c. Nadto pozwany zarzucił, iż według jego wiedzy sprzedaż spornych naczep nie nastąpiła z pokrzywdzeniem wierzycieli, gdyż w dacie zawarcia zaskarżonych umów upadły regulował swoje bieżące zobowiązania i nie groziła mu niewypłacalność w rozumieniu art.527 k.c. Transakcje nie spowodowały też uszczuplenia majątku upadłego i nie doprowadziły do jego upadłości – spółka w dacie transakcji posiadała bardzo duży majątek w postaci towaru handlowego oraz nieruchomości o powierzchni ok. 200 m². Pozwany zarzucił, że aktualnie jedynym wierzycielami upadłego jest Urząd Skarbowy, posiadający wierzytelności wynikające z decyzji z dnia 13 czerwca 2013r., oraz bank, który w następstwie ogłoszenia upadłości postawił udzielony kredyt w stan natychmiastowej wymagalności. Wreszcie pozwany podniósł, że uzgodniona przez strony zaskarżonych umów cena sprzedaży była ceną rynkową, przy czym rozliczono ją w drodze potrącenia wzajemnych wierzytelności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany od dnia 7 marca 2005r. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe (...) w Z.. Pozostaje on w stosunku powinowactwa z R. S. – jedynym udziałowcem i prezesem zarządu (...) sp. z o.o. we W. (obecnie w upadłości likwidacyjnej) – tj. ojciec pozwanego jest bratem żony R. S..

(dowód: wydruk z (...), k.37;

odpis z KRS nr (...), k.38-41;

okoliczności bezsporne)

W dniu 1 marca 2005r. pozwany zawarł ze spółką (...) umowę o świadczenie usług, której przedmiotem było wykonywanie przez pozwanego konfekcjonowania baterii oraz przewozów krajowych i zagranicznych. Terminy i ilości konfekcjonowania, jak również terminy i trasy przewozu miały podlegać odrębnym uzgodnieniom stron. Ustalono stawki wynagrodzenia – w przypadku konfekcjonowania 0,025 zł bądź 0,040 zł za sztukę, w przypadku transportu międzynarodowego 0,25 EUR/km, a w przypadku transportu krajowego – według stawek wynikających z rozp. Ministra Infrastruktury z 25.03.2002r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych. Wynagrodzenie miało być płatne z dołu, w terminie 7 dni na podstawie wystawionego rachunku.

W ramach w/w umowy pozwany wykonywał przewozy środkami transportu spółki. Spółka ponosiła również koszty paliwa.

Spółka nie regulowała terminowo należności przysługujących pozwanemu z tytułu w/w umowy.

(dowód: umowa z dnia 1.03.2005r., k.45-46;

decyzja (...) we W. nr (...) z 13.06.2013r.,

k.14-35;

okoliczności przyznane przez pozwanego)

W okresie od stycznia 2011r. do czerwca 2013r. Urząd Kontroli Skarbowej we W. prowadził postępowanie kontrolne w stosunku do (...) sp. z o.o. W jego wyniku ustalił, iż w 2008r. nastąpiło m.in.:

- zawyżenie kosztów uzyskania przychodów przez spółkę o kwotę 11 764,10 zł z tytułu dwóch faktur wystawionych przez pozwanego, dokumentujących wykonanie usług transportowych, które nie zostały zrealizowane,

- zakwalifikowanie do kosztów uzyskania przychodów nakładów w łącznej kwocie 262 529,86 zł, związanych z użytkowaniem ciągnika siodłowego z naczepą o nr rej. (...), które w okresie od stycznia do 11 listopada 2008r. były nieodpłatnie wykorzystywane przez pozwanego do świadczenia usług transportowych na rzecz spółki.

W konsekwencji decyzją z dnia 13 czerwca 2013r. (...) określił dla (...) sp. z o.o. we W. zobowiązanie podatkowe za rok 2008 w łącznej kwocie 79 158 zł.

(dowód: decyzja (...) we W. nr (...) z 13.06.2013r.,

k.14-35)

W dniu 30 listopada 2012r. pozwany uzgodnił z (...) sp. z o.o. rozwiązanie umowy z dnia 1 marca 2005r. za porozumieniem stron. W uzasadnieniu swojego wniosku o zakończenie współpracy pozwany wskazał na zmianę swoich planów zawodowych.

W porozumieniu rozwiązującym umowę spółka (...) zobowiązała się do rozliczenia niezapłaconych faktur w terminie 4 miesięcy.

(dowód: pismo z dnia 30 listopada 2012r., k.72;

porozumienie z dnia 30.11.2012r., k.73)

W dniu 3 grudnia 2012r. pozwany wystawił spółce ostatnią fakturę za usługi pakowania baterii w listopadzie 2012r. Opiewała ona na kwotę 5 073,75 zł, a jej termin płatności określono na 30 dni.

(dowód: faktura Vat nr (...), k.74)

W dniu 28 grudnia 2012r. (...) sp. z o.o. we W. zawarła z pozwanym R. K. (1) P.H.U. w Z. umowę sprzedaży dwóch ciągników siodłowych (...) oraz dwóch naczep ciężarowych: 1/ (...) o nr rej. (...), nr VIN (...) za cenę w kwocie 20 295 zł oraz 2/ (...) o nr rej. (...), nr VIN (...) za cenę w kwocie 20 910 zł.

W umowie opisano stan przedmiotów sprzedaży, wskazując na ich wieloletnią intensywną eksploatację, potrzebę napraw, wymiany części i wyposażenia, co dotyczyć miało wymiany plandek, naprawy lub wymiany mechanizmu dachu oraz układu jezdnego (elementów osi, podłóg, opon, układu hamulcowego).

Cena sprzedaży zgodnie z umową miała być zapłacona przez pozwanego na rachunek bankowy spółki w terminie 60 dni od wydania przedmiotu umowy.

Faktycznie w przypadku obydwu naczep cenę tą rozliczono w drodze kompensaty z wzajemnymi wierzytelnościami pozwanego .

(dowód: umowa sprzedaży z dnia 28.12.2012r., k.70-71;

faktura Vat nr (...), k.;

faktura Vat nr (...), k.36)

W dniu 28 lutego 2013r. spółka (...) oświadczyła pozwanemu, że należności wynikające ze sprzedaży środków transportu na podstawie faktur Vat m.in. (...) i (...) zostały między nimi rozliczone.

(dowód: oświadczenie z dnia 28.02.2013r., k.75;

polecenie księgowania, k.76)

W dniu 2 lipca 2013r. (...) sp. z o.o. we W. wystąpiła do Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu z wnioskiem o ogłoszenie upadłości likwidacyjnej. W uzasadnieniu wniosku oszacowała wartość swojego majątku na kwotę 720 000 zł (w tym nieruchomości o wartości 680 000 zł), a wartość zobowiązań na kwotę 939 991,41 zł. Wśród zobowiązań wymieniła:

- zobowiązania podatkowe wynikające z dwóch decyzji (...) z 13 czerwca 2013r. w łącznej kwocie 195 259 zł + odsetki,
- jeszcze niewymagalne zobowiązania wobec (...) Bank S.A. (...) Bank S.A. w łącznej kwocie 700 000 zł,
- zobowiązanie wobec (...) – Kancelaria Doradztwa (...) w kwocie 600 zł, wymagalne od marca 2006r.,
- zobowiązania wobec (...) i Praca w łącznej kwocie 38 230,89 zł, wymagalne od lutego – kwietnia 2008r.,
- zobowiązanie wobec (...) Agencji (...) w kwocie 91,50 zł, wymagalne od czerwca 2008r.,
- zobowiązanie wobec P.P.U.H. (...) sp. z o.o. w kwocie 3 500 zł, wymagalne od sierpnia 2012r.,

- pozostałe zobowiązania wymagalne od 2012r. w łącznej kwocie 560,25 zł,
- pozostałe zobowiązania wymagalne od 2013r. w łącznej kwocie 1749,77 zł.

Postanowieniem z dnia 5 lipca 2013r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu zabezpieczył majątek dłużnika przez ustanowienie nadzorcy sądowego. W swoim sprawozdaniu z lipca 2013r. nadzorca stwierdził, że przewidywane koszty postępowania upadłościowego będą wynosić 190 000 zł, a szacowane wpływy do masy upadłości z likwidacji majątku dłużnika – 262 746,06 zł (poza środkami na zabezpieczenie wierzyciela hipotecznego). Jednocześnie nadzorca ocenił, że główną przyczyną niewypłacalności dłużnika było obniżenie w 2013r. kapitału udziałowego spółki o kwotę 745 500 zł, w wyniku którego m.in. postanowiono nabyć w celu umorzenia od wspólnika R. K. (1) (pozanego) 600 udziałów za kwotę 130 000 zł.

Postanowieniem z dnia 6 sierpnia 2013r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu ogłosił (...) sp. z o.o.

(dowód: akta sprawy SR dla Wrocławia – Fabrycznej, sygn. VIII GU 158/13 –

wykaz majątku k.7, zestawienie zobowiązań k.11, sprawozdanie

nadzorcy k.47-53;

odpis postanowienia z dnia 6.08.2013r. VIII GU 158/13, k.13)

Sąd zważył, co następuje:

Zmienione powództwa zasługiwały na uwzględnienie.

Przepisy działu III prawa upadłościowego i naprawczego (art.129-130) określają czynności prawne upadłego bezskuteczne w stosunku do masy upadłości z mocy prawa (art. 127 i 128) i na podstawie orzeczenia sędziego – komisarza (art.129 i 130). Zgodnie z art.131 p.u.i n. inne czynności prawne upadłego, zdziałane w celu pomniejszenia masy upadłości, będą bezskuteczne wobec masy upadłości tylko wtedy, gdy zostaną za takie uznane przez sąd w odpowiednim postępowaniu, w którym rozpoznawane będzie bądź stosowne powództwo syndyka, bądź równoważny z tym powództwem zarzut (art.531 § 1 k.c. w zw. z art.132 ust.1-3 p.u.i n.) – S. G., „Prawo upadłościowe i naprawcze”, Komentarz, wyd. C.H. B., wyd.6. Zatem przepisy kodeksu cywilnego o ochronie wierzyciela w razie niewypłacalności dłużnika (art.527 i nast.) mają zastosowanie do takich czynności prawnych dłużnika, które nie są uregulowane w art.127 – 130 (art.131 p.u.i n.).

Strona powodowa domagała się w zmienionych powództwach orzeczenia o względnej bezskuteczności zaskarżonych czynności prawnych. Jak wynika z art.527 k.c. w zw. z art.131 i 132 p.u.i n., syndykowi przysługuje skarga pauliańska, jeżeli kumulatywnie spełnionych jest kilka przesłanek, wśród których na pierwszy plan wysuwają się: dokonanie przez dłużnika (upadłego) czynności prawnej z pokrzywdzeniem wierzycieli, uzyskanie korzyści majątkowej przez osobę trzecią, świadomość dłużnika co do pokrzywdzenia wierzycieli oraz działanie osoby trzeciej w złej wierze - co oznacza jej wiedzę o stanie świadomości dłużnika.

Analizując kolejno istnienie w/w przesłanek w odniesieniu do okoliczności sprawy wskazać należy, iż – jak wynika z art.527 § 2 k.c. – czynność dokonana jest z pokrzywdzeniem wierzycieli, gdy w jej wyniku dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności. Chodzi tu przy tym o aktualny brak możliwości wywiązania się z zobowiązań finansowych – stąd stan pokrzywdzenia oceniać należy według chwili orzekania, czy zaskarżenia czynności (tak orz. SN z 22.03.2001r., V CKN 280/00). Co do zasady za niemożliwe należy uznać zaskarżenie odpłatnej czynności dłużnika, jeżeli ekwiwalent jego świadczenia pozostał w majątku dłużnika, albo został przeznaczony na zaspokojenie wierzycieli. Jednak w ocenie Sądu w okolicznościach sprawy to wyłączenie nie zachodzi. W szczególności, zgodnie z zawartą umową sprzedaży cena miała być zapłacona przez pozwanego na rachunek bankowy spółki w terminie 60 dni od wydania przedmiotu umowy. Notabene, uzgodnienia

takiego dokonano pomimo tego, iż w dacie sprzedaży istniały już wierzytelności wzajemne pozwanego, które zostały później skompensowane. W konsekwencji zatem spółka, w stosunku do której ogłoszono w dniu 6 sierpnia 2013r. upadłość likwidacyjną, poprzez sprzedaż spornych naczep pozwanemu dokonała dowolnego wyboru wierzyciela, spłatę zobowiązań wobec którego przeprowadziła następnie w drodze kompensaty (w tym czasie miała również innych wierzycieli, którzy nie mogą być już obecnie w całości zaspokojeni, przy czym nie poszukiwała na rynku innych nabywców naczep i nie złożyła publicznej oferty ich sprzedaży - tak zeznania świadka R. S.). „Spłata” ta nie odpowiadała treści jej zobowiązania wobec pozwanego (wynikającego z umowy o konfekcjonowanie i usługi transportowe) ani pod względem rodzaju świadczenia, ani sposobu i terminu zapłaty, co również wskazuje na dowolny i uprzywilejowany wybór wierzyciela, który uzyskał zaspokojenie z pokrzywdzeniem innych wierzycieli (por. orzeczn. SN w sprawie II CK 225/05, wyrok SA w Lublinie w sprawie I ACa 27/97). Kwestionowana w sprawie była również ekwiwalentność wzajemnych świadczeń z umowy sprzedaży, niemniej Sąd oddalił wnioski dowodowe pozwanego mające ją potwierdzić, oceniając je za nieistotne i powodujące zwłokę w rozpoznaniu sprawy w sytuacji, gdy inne okoliczności wskazywały na spełnienie przesłanek z art.527 k.c. Rozważania powyższe wchodzą również w sferę kolejnej przesłanki, tj. uzyskania korzyści przez osobę trzecią. W zakresie tym stwierdzić należy, że co do zasady osoba trzecia może uzyskać korzyść majątkową nawet gdy zapłaciła cenę rynkową sprzedaży (tak SA w Gdańsku w sprawie sygn. I ACa 638/99, SA w Łodzi, I ACa 222/13, SN w wyroku z 7.12.1999r., I CKN 287/98). Korzyść polega bowiem na powiększeniu majątku lub nie zmniejszeniu go, co w przypadku R. K. (1) niewątpliwie zachodzi choćby z tej przyczyny, że gdyby nie sprzedaż naczep i kompensata, nie uzyskałby zaspokojenia swoich należności wobec spółki. Powyższe spowodowało zmianę w majątku dłużnika, prowadzącą do pokrzywdzenia pozostałych wierzycieli.

Nie budziło również wątpliwości Sądu wystąpienie przesłanki „działania dłużnika ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli”. W zakresie tym wystarczającym było ustalenie, że dłużnik takie pokrzywdzenie przewidywał choćby w granicach ewentualności, nawet przy wykorzystaniu domniemań faktycznych. Jak wynika z przeprowadzonych w sprawie dowodów, powodem zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości były wyniki kontroli skarbowej trwającej dwa lata, która de facto zakwestionowała prawidłowość rozliczeń podatkowych spółki (dopatrując się w tym zakresie nadużyć, opisanych w uzasadnieniu decyzji z dnia 13 czerwca 2013r.), która to kontrola w konsekwencji wywierała też wpływ na bieżącą działalność spółki i jej rentowność. Doświadczenie życiowe wskazuje, że na pół roku (moment zaskarżonej sprzedaży) przed zakończeniem trwającej przez dwa lata kontroli, w wyniku której ujawniono ewidentne naruszenia podatkowe, zarząd spółki (...) musiał przewidywać jej wyniki i wpływ na wypłacalność prowadzonego przedsiębiorstwa. Przewidywanie takie potwierdza choćby podjęta w 2013r. decyzja o obniżeniu kapitału udziałowego i wykupieniu udziałów celem umorzenia – w tym od pozwanego za kwotę 130 000 zł. Zatem dokonaniem w takich warunkach rozporządzenia – usunięcia z majątku spółki dodatkowo dwóch naczep ciężarowych musiała towarzyszyć wiedza upadłego o skutkach tej sprzedaży dla majątku spółki i pozostałych wierzycieli.

Wreszcie Sąd nie miał wątpliwości, iż w okolicznościach sprawy – w zakresie istnienia ostatniej z wymaganych przesłanek z art.527 k.c. – zachodzi domniemanie nie tylko z art.527 § 4 k.c., ale i art.527 § 3 k.c. I tak o istnieniu stałych stosunków gospodarczych między upadłym a pozwanym świadczy współpraca prowadzona na podstawie umowy z dnia 1 marca 2005r. o świadczenie usług, która była kontynuowana do dnia 30 listopada 2012r., a do jej rozwiązania doszło za porozumieniem stron. Bez znaczenia jest tutaj w ocenie Sądu, że zakończenie współpracy nastąpiło na jeden miesiąc przed zawarciem umowy sprzedaży naczep, gdyż w przeciągu tego miesiąca sytuacja majątkowa spółki bądź wiedza jej zarządu lub pozwanego o stanie wypłacalności nie mogła ulec istotnej zmianie. Odnośnie zaś domniemania z § 3 wskazać należy, że stosunek bliskości, o jakim mowa w tym przepisie, może wynikać nie tylko ze względów prawno - rodzinnych, ale i ze stałych kontaktów handlowych (por. orz. SN, I CRN 61/96), a także ze sporadycznych kontaktów gospodarczych, jeżeli towarzyszą im innego rodzaju relacje o charakterze niemajątkowym (por. orz. SN V CSK 473/06). W ocenie Sądu na istnienie „bliskiego stosunku” w okolicznościach sprawy wskazują: powinowactwo pomiędzy pozwanym a prezesem zarządu spółki, fakt, iż pozwany był udziałowcem spółki, jak również jej istotnym kontrahentem w przeciągu 7 lat, po czym – już po formalnym zakończeniu współpracy – uzyskał ofertę zakupu dwóch ciągników wraz z naczepami, której nie skierowano w ogóle do szerszego rynku.

Mając na uwadze powyższe rozważania i przywołane przepisy uwzględniono powództwa o uznanie zaskarżonych czynności prawnych za bezskuteczne i orzeczono, jak w pkt I i II sentencji wyroku z dnia 26 maja 2014r. Sąd nie zawarł jednak w sentencji ustalenia o wartości rynkowej spornych naczep, albowiem było to okolicznością istotną w sprawie i nie podlegało badaniu Sądu.

O kosztach w pkt III orzeczono na podstawie art.98 § 1 i 3 k.p.c. Obejmują one koszty zastępstwa prawnego w dwóch połączonych sprawach według minimalnej stawki (2400 zł x 2) wraz z opłatami skarbowymi od pełnomocnictw procesowych (17 zł x 2).

Rozstrzygnięcie w pkt IV oparto na art.133 ust.1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art.132 ust.2 p.u.i n.